

B.I. 245 Sam R. - Fot. Horskabslede

45
30

I Commission hos Wilhelm Hansen i Kjøbenhavn.

1909-10, Nr. 355

239.287492

Lolottes Entré.

N° 1.

1. I Dan - mark „ved He - sten“ hvor

Om - ni - bus-ser-ne boer, Der solg - te jeg

Vug - ger i „Ma - ga - zin du smaa Noer,“ Og

De kan tro, der var Gæn - ge i Godt-folks Vug - ge-

pen - ge; Men brat var Glæ der - nes Fald For ve'd De, jeg blev saa
 taler
 hvad jeg blev?

tindrende, flintrende, splintrende, fløjten - de, sprøjten - de gal!

f *fz*

2.

Med Pakker og Kunder Jeg foer afsted som en Pil
 Fra Disken og Trappen og op og ned uden Hvill!
 Bestandig fløj jeg gelassen
 Fra Kjældren Østen om Kassen
 Og op til øverste Sal.

TALENDE: Men da jeg saa engang i hele 4 Timer var bleven borte
 I Kjøletøjes - Afdelingen og aldrig mer kunde finde
 hjem igjen, fordi de havde flyttet rundt paa Boutikken
 Imens, saa maatte jeg rigtignok sige til mig selv: Nej,

SYNGER: Den bliver for tindrende, flintrende, splintrende, fløjte -
 Sprøjte - de gal!

3.

Med kronisk Sanct Veltsdans og ikke Tanke af Veir
 Jeg flygted i Sporvogn og vupti endte jeg her;
 I Siam er de galante
 Belevne og „siamante“
 Nu gjælder det Knald eller Fald;

TALENDE: For Wessel havde kun een Mand, og ham var der ikke
 meget Vett ham, for han græd; men saadan
 en Siameser Konge han er nok

SYNGER: Inte saa tindrende, flintrende, splintrende, fløjte -
 Sprøjte - de gal!

Loppedirektørens Vise.

N° 2.

f *p* 1. Se,

Lopper og Mønsker er slet - ik - ke ens, Men beg - ge er morder - lig

springeske til - bens; Den Maj - Maa - ned, det er en fæl Kamme - rat. „Fra -

værende pranger på hver en Plakat. *f* *mf* Thi

Che - fen han me - ner, det baa - der ham bedst Naar hans Folk gaar til Or - lovs i

poco rit. øst og i Vest, At læs O - pe - ra flot u - den San - ge - re gaal

Tempo Vals.

Nej, den hop-per vi Lop-per min sæl in-te paa! Saa-dan

en hop-per Lopperne slet in-te paa. *ff*

f

2.
 Jeg ejer en Loppe, en svær Bon-vivant,
 Forresten en Kunstner af fineste Rang,
 Han ga' mig forgangen en mageles kvik,
 Men blodig og bidende Stikkereplik
 „En Chef,“ saadan sa' han, skal virke med Kraft,
 Men la'er hau hver Lørdag, Vorherre han, skaff!“
 De stakkels Abonnenter paa „Dukkehjem“ gaa —
 Nej ham hopper vi Lopper min sæl inte paa!
 Saadan en hopper Lopperne slet inte paa!“

3.
 Da nys „Recensenten og Dyret“ holdt Fest,
 Jeg ga' dem min frommeste Loppe til Gjæst;
 Paa Varerne stak en, og saa var den væk!
 „Hvo gjerne vil hoppe, faar g'jerne sit Kux!“
 Men hille den sorte Husar slikken Nød
 Den voldte mig, inden den negled' sin Død!
 Al Fred i mit Selskab med Eet var forbi:
 Den var smittet af kongeligt Spil-lopperi,
 Den var smittet af kongeligt Spil-lopperi.

Kongens Frieri.

N° 3.

mf KONGEN.

f 1. Du er saa yndig fin og triind, Du for-fri - sker

LØLOTTE.

migt Aa Her-re-gud det gam-le Skind, Han for - nøj - er

KONGEN.

sigt Vil Du væ-re min, skal Du ha'e det godt, Og det bed-ste Kammer

LØLOTTE.

paa mit Slot Skal Du faa' Vil Du saa? Nej, den skjær In-te

KONGEN.

her! Hør nu Gar-dist, dist, dist, Kom her-hen, pst pst

pst! Saa skal Du hø-re, hvad jeg me-ner med mit pst, pst,

KOR.

pst! Hør nu Gar-dist, dist, dist, Gaa der-hen pst, pst,

1. 2. 3.

pst, Og lad os hø-re hvad han mener med sit pst, pst, pst! pst! *fz*

2.

Jeg troer skam, Du betænker Dig,
 Tæe Dig lidt lagt!
 Hvis ej Du læer Dig vi'e til mig
 Bru'er jeg sgu Magt!
 Har man kjendt saa galt, naar jeg siger pst
 Til en slet og ret gemen Gardist,
 S'ler hun nej!
 Skamme sig

LOLOTTE. Han bli'er grov,
 Gamle Skrov!

KONGEN. Hør, det er trist trist trist
 Med den Gardist dist dist,

Hun vil slet ikke høre, naar jeg siger pst, pst, pst!

KOR. Ja det er trist trist trist

Med den Gardist dist dist

Hun vil slet ikke høre, naar han siger pst, pst, pst!

3.

KONGEN. Lad mig Dit frosne Hjerte tø,

Sig nu lute Nej!

Du glemmer Du er Slavefrø,

Du skal lystee mig!

Kys mig nu, gjør inte al det Styr!

Husk blot paa jeg er en ældre Fyr!

Kom nu rask

Med et Smadsk!

LOLOTTE. Kysse ham

Den er klam.

KONGEN. Du lille Gnist, Gnist, Gnist,

Det er sgu vist, vist, vist,

Det smager nederdrægtig deiligst dette pst, pst, pst!

KOR. Ja det er vist, vist, vist!

Den gamle Gnist, Gnist, Gnist

Han synes nederdrægtig godt om dette pst, pst, pst!

Finale.

N° 4. Finale. KOR.

p Trist og be-drøvet er Du! Den Skat som

var Dig kjær, Har som den lille Hertu, Min Dig berøvet her! Den skam-me-llige

Gar - der, Som med det æk-le Mandfolk løb sin Vej! Uh sik - ke to Ba -

star - der, Som saa-dan krænket Dig! Trist og ne -

drø- vet er Du, Den Skat som var Dig kjær, Live - som den

lille Hertu, Har man Dig røvet her! Den stakkels Mand, Blot ik-ke han

KONGEN.

Mi - ster min For - stand! Mi - ne Da - mer, mi - ne

Da - mer De a - ner ej min Sorg, ved Gud Selve Kra - mer, sel - ve

Kra - mer Regner ik - ke let dens Omfang ud! Ved måske ej, at naar en

saa - dan gammel Ka - va - ler Som jeg, bli'er til Grin, saa driller det hammeget

mer! In - gen Da - mer, In - gen Da - mer Som jeg har truffet

paa min Vej, Saa In - fam - er, Saa In - fam - er Som hun! Hun hænger fast ved

mig Som om hun var af ba-re Beg! Ingen Da-mer, Saa in-

KONGEN.

mf KOR. *f* *mf* Tempo Vals.

fam er, Som hun. Som hun. Som hun. Far - vel far-vel nu

fut-ter jeg bort Med Gudshjælp saa va-rer vel Rejsen kun kort Men

lad mig nu se', I ejrjer mig Tort, I - mens jeg er u - de paa

den- ne Sport. Gaa da paa Bryllupsrejse Som an-dre

fl- ne Mænd! Lad ej Hu- møret dej-se, Den bliør nok go'el-gjent! Husk

he - le Folket stir - rer Mod Vesten ef - ter deres svundne Drot, til hvert et Øje

plir - rer af Taa - rer ganske vaadt. Gaa da paa Brylups - rej - se

Som an - dre fi - ne Mænd: Lad ej Hu - mæret dejse, Den bliver nok go' i -

gjentja go' i - gjentja go' i - gjentja go' i - gjent... *ff*

2.

I Folkethingets Sale
Om Hærløvs skakker man;
Men Berg vil ikke tale,
Før hans Tid komme kan.
Til Højre mærkes Listen,
Og knapt udløber Fristen,
Saa kommer endelig Chresten
Med sine sidste Ord:

TALER. „Mine Herrer De skal ikke haste
nogen Rednings-Boyesen til mig,

SYNGER. Saa jeg stille det Ændringsforslag
Spil ikke Puzzlespil med mig;
Der er ingenting der pusler!“

3.

Et Vaabenbrødre Lotto
Er nylig bleven til,
Som har sig sat til Motto:
Ej Udgift haves vill;
Da de forgjæves kjæmpet
For at blive fri for Stempleet,
Saa lod de som de glemte't
Og spilled' Puzzlespil!..

TALER. Men saa gav Finantsministeren
Directøren det Justitsraad:

SYNGER. „Lad vær med dette Puzzlespil;
For ellers vil det pusle!“

4.

Der gives Folk som stjæle
Af bar Økonomi;
Ved hjælp af høje Hæle
Gaaer de en lang Tid fri.
De sejler let for Brisen,
Men endelig kommer Krisen
I Form af Dagsavisen
Som pusler lidt deri!

TALER. Den siger til dem som har en Finger
med i Spillet:

SYNGER. „Hold'op med dette Puzzlespil;
Der er mange Ting der pusler!“

Loppeparrets Hjemkomst.

Allegro.

LOLOTTE OG

No. 6.

f *mf* 1. Her er vi til-

KRAPYLIUS.

LOLOTTE.

ba - ge, Rejsen En-de, fik! Det var drøje Da - ge,

KRAPYLIUS.

Før Ba-lo-nen gik! Men det var sku hel - digt, Net-tet var saa

LOLOTTE.

rit.

let! Ja det let-tet vel - digt, Touren den gik net!

pa tempo

BEGGE.

Væk der-fra Slap vi da! Ah - ah - ah! Et Hurra

Vi dengæ! Ah - ah - ah!

Da vi laa'e O-ven-paa

f Aa aa aa! *p* Vi dem saa Fra' et gaat *f* Aa aa

aa! *f* *ff* *ff*

2.

KRAPVILIUS. Nu et Kys paa Trynea,
Og saa hver til sit.
Du gaar paa Tribunen,
Jeg gaar hen til mit.

LOLOTTE. Sølv et skal jeg stryge
Ved min Soiré!
Ørene skal ryge
Mig om Ørene

BEGGE. Ja vi ska'
Mønten ta'e?
Ah ah ah!
Bakken, ja
Den er bra'!
Ah ah ah!
Bøssen ma
Villig gaat
Aa aa aa!
Lad os saa
Klemme paa
Aa aa aa!

„En af de 36.“

Allegretto.

N° 7.

f 1. Se, jeg er Bor - ger - re - pre - sen - tant,

En af de sex - og - tre - di - ve Vi - se, Al - le - os for - hen saa

dej - li - ge fandt, Men nu er der kommen en Kri - se,

Før var der In - gen der ænd - se - de os, Vi kjend - te hverken til

Vævl el - ler Trods; Nu stemmer he - le Be - folk - nin - gen i, Og

brø - ler paa kom - mu - nalt Svi - ne - ri.

2.

Men til at klage paa os er ej Grund,
 Hør blot hvad En forgangen talte,
 Hvad han hævded med Haand og med Mund
 Og med sin Svoda udmalte:
 Han syntes ej La'gaardens faste Stok
 Var hãm tilstrækkelig væmmelig nok,
 Nej, han vil hæe puttet Lemmerne i
 Tivollis Preuser-Liberi.

3.

Og heller ikke hos os man kan
 Pukke paa Evnen eller Fliden,
 Naar paa Strandvejen vi med udsøgt Forstand
 Lægges Gasrer i Dyrehavstiden;
 Blandt os rer' det ikke en eneste Æn,
 Om Folk eller Heste faar brækkede Bën,
 For vi er som Menneskevenner bekendt:
 Vi ta'er jønemlig kun tre Procent.

4.

Borgerne de skulde bare se,
 Hvor vi hænger i for vores Føde,
 De kan tro, at det ta'er paa Kræfterne
 Saa'dan et hemmeligt Møde;
 Og der er Alvor i al vor Daad,
 Vi holder ej mer' „Comerce-Raad“;—
 Nej, der er Faa der har Anlag som vi.—
 Rigtignok uden Porte i.

„Hvad Evropa lær af.“

Moderato.

No. 8.

f

KONGEN.

Fine. 1. No - ra el - ske - de Ma -

kro - ner, Og fra Duk - ke - hjemmet hun gik; Tænk - te,

jeg min - sæl mig dro - ner, Naar jeg in - te mer ka' faa

Silk. Hun så'e, da hun løb om Nat - ten: „Jeg er

F. Cl.

slet in - te for Kat - ten! Ske hvad der vil, she hvad der

vil skehvadder vil, skehvadder vil skehvadder vil, Ladstua til!"

2.

Vor Commune den gik længe
 Melankolsk og bryggede paa,
 Hvor den skulde, selv for Penge
 Faa en Plads, hvor Carstens ku'e staa;
 Saa sa'e han der Bøsten har glet:
 „Nu er jeg kjed af Bryggeriet;
 ¶ Sæt'en hvor I vil ¶
 Jeg ser til!"

3.

Da Armeen den Parol fik,
 At til Løjren den skulde gaa,
 Fik paa Vejen nogle Solstik,
 Andre kunde neppe staa.
 Officerene sa'e vrede,
 Da de saa dem dø af Hede:
 ¶ Gjør som I vil ¶
 Vi ser til!"

4.

Nicolaiuarn bli'er ndviet,
 Kan i Dagbladet man se!
 Præsterne ser Brøde f'et
 Og beklager, hvis det vil ske,
 Udi længere Tirader
 St'er de Andagten det skader,
 ¶ Men skidt med det ¶
 Lad os sé.

5.

Ingen dansk Comedie mere,
 Raaber alle Bladene,
 Naar man vil sig amlusere,
 Maa man fremmede Kunstnere sé,
 Enten svenske eller franske—
 Bare væk med alle danske!
 ¶ La'e os bli'e dem kvit ¶
 De spiller skidt.

„Bakkens“ Panorama.

No. 9.

UDRAABEREN.

1. Kom skal De se min Fo-re-vis-ning; Grand Masse du Nord!

Her har De Nordenskjølds Be-spis-ning Af hans Ven-ne-kor.

Jes hvor stop-ped de Ma-da-ver-nej! Det var stolt at se—

Til det gjor-de ondt i Ma-ver-nej Paa Gros-se-rer-nej.

Hatten af for Nordenskjold, som Spaner i en Spil-kum-Drog mod Nord han op!

2.

Her holder Fru Justitia Tale:
 Vogt Dig Portemonix
 Gjør Du med Oberster Skandaler,
 Bli'er jeg rædsom strix!
 Om end som Dyreven du rase vil
 Jeg paa Stedet just
 Skal dig krase knase mase til
 'nEiendammer Øst!
 Hatten af for Standspersoner
 Og Vivisektioner—
 Og vor Jerenvej,
 Der kan glæde Folk som græde
 Komme hjem fra Væde-
 løb som Bøfstegs Pål..

3.

Her er det nye litteraire
 Venstrer Paradis
 Fyldt op af Kundskabstrær som bære
 Hver sin egen Pris!
 Dets Program er kort, men sviger ej,
 Det slog immer til;
 Thi det lød, „Jegs'er, jeg s'er, jeg
 Spyttter, hvor jeg vill!“
 Hatten a; naar Israels Børn
 Tumler med en Bjørn—
 stjerneske Rus i Fløkk,
 Hjerterne—naa de er saadan
 Zola-la, men Totten
 Er Lars Kruset nok.

4.

Tivollis nye Rise-Koste
 Fejer svært, man s'er,
 Saadan et Maleri er just det,
 Direktøren li'er.
 Rundt med Malerpotten haler han,
 Slider som en Ka'l!
 Pas kun paa fildst saa'maler han
 Hele Balduin Dahl!
 Hatten a' for Direktøren!
 Han er ved Sct. Søren
 Baade klog og fin!
 Han har vist os klart og neje,
 Man bør høre for Øje:
 „Tivollis Ruin.“